

Ukrainan sota – vaikutukset Bioenergia ry:n jäsenkuntaan

11.3.2022

BIOENERGIA RY bioenergia.fi

Sisällysluettelo

Tiivistelmä	3
Suomen energiakauppa Venäjän kanssa	5
Vaikutukset EU-tasolla	6
Kaasun hankinnan monipuolistaminen	6
Politiikan tavoitteiden taistelu	6
Bioenergian kasvun haasteet lähivuosina	7
Vaikutukset Suomessa	8
Kiinteät biopolttoaineet	8
Markkinanäkymät ja toimenpiteet	9
Nestemäiset biopolttoaineet	8
Markkinanäkymät ja toimenpiteet	9
Biokaasu	11
Energiaturve	11

Tiivistelmä

Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan ja sitä seuranneet sanktiot ja ostoboikotit ovat tarjontashokki Suomen ja koko EU:n energiajärjestelmälle. Ostoboikottien takia Venäjän 10.03.2022 väläyttämän koivukuidun, koivuvaneritukin ja energiahakkeen viennin kiellon vaikutus on vähäinen.

EU-komissio on reagoinut kriisiin tiedonannolla 8.3. Komissio ei tuo biokaasun lisäksi esille bioenergian lisäämistä ratkaisuna venäläisen kaasun korvaamiselle, vaikka merkittävä osa kaasusta käytetään teollisuudessa ja alueelliset erot EU:ssa ovat merkittäviä. Kansainvälinen energiajärjestö IEA on kuitenkin omassa analyysissään nostanut myös biopolttoaineilla tuotetun sähkön merkittävän lisäpotentiaalin.

Venäjän, Valkovenäjän ja Ukrainan alueilta Eurooppaan tuotavien puutavaran ja maatalousperäisten energiatuotteiden yhteenlaskettu vaikutus on varsin merkittävä. Maat tuovat EU-alueelle suoraan pellettinä energiaa 10 TWh:n edestä. Lisäksi puutavaran sivutuotteina sekä suoraan energiahakkeena Eurooppaan tuodaan vähintään saman verran bioenergiajakeita.

On selvää, että huolto- ja toimitusvarmuuden turvaaminen tulee vaikuttamaan energialähteiden valintaan koko Euroopassa. Lyhyellä ja ehkä muutaman vuoden aikavälilläkin kriisi nostanee myös päästöjä viime vuosina asetetuista ympäristötavoitteista huolimatta. Siten kriisi tulee muuttamaan **polkua**, jolla tulevia tavoitteita kohti kuljetaan. Epäselvempää on, tuleeko EU lopulta pitämään kiinni vuodelle 2030 asettamistaan **tavoitteista** – etenkin, jos energiansaanti vakavasti häiriintyy - ja miten käsillä oleva kriisi vaikuttaa 55-valmiuspaketin käsittelyyn neuvostossa ja parlamentissa. Tällä hetkellä näyttää siltä, että tahto pitää kiinni 2030 tavoitteista on olemassa ja vihreää siirtymää halutaan kiihdyttää: parlamentissa on esitetty mm. uusiutuvan energian ja energiatehokkuustavoitteiden kiristämistä. Mahdollista on sekin, että lyhyen aikavälin tavoitteita väljennetään ja pidemmän aikavälin tavoitteita kiristetään.

Venäjän puupolttoaineen korvaaminen kotimaisella ja muiden maiden tuontihakkeella on mahdollista. Tuonnin lisääminen Baltiasta tai muualta on kuitenkin kiristyvässä kilpailutilanteessa haastavaa. Kotimaisen hakkeen hankinnan lisääminen tuonnin verran onnistuu teollisuuden suhdanteista riippumatta ennen kaikkea nuorten harvennusmetsien pienpuulla.

Nestemäisten biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotanto ei ole riippuvaista Venäjän tuonnista. Nouseva fossiilisen polttoaineen hinta parantaa biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien energiamuotojen kilpailukykyä ja vähentää tuen tarvetta.

Fossiilisen kaasun kallistumisen on arvioitu parantavan biokaasun ja muiden uusiutuviin pohjautuvien kaasujen kysyntää sekä kilpailukykyä. REPowerEU kannustaa vahvasti biokaasun lisäämiseen Euroopassa, mutta selvillä ei ole, mitkä ovat käytännön toimet tämän aikaan saamiseksi.

Energiaturpeella voidaan helpottaa puun polttoon Ukrainan sodan takia lisääntyvää painetta. Lisäksi kotimaista kasvu- ja kuiviketurvetta tarvitaan nyt korostetusti ruokaturvan ylläpitämiseksi. Keinoja turpeen pitämiseksi energiapaletissa energiapuun rinnalla ja tukemassa kotimaisen puun käyttöä korkean arvonlisän puutuotteisiin on kyllä löydettävissä nopeastikin veroratkaisuista, huoltovarmuusvarastojen ostamisesta ja tuotantokapasiteetin ylläpidosta sekä jo päätetyn turvetuotantokaluston romutuspalkkion ja esitetyn luopumistuen lykkäämisestä. Sen sijaan erilaiset päästökauppaan liittyvät kompensatiot näyttävät tässä vaiheessa haasteellisemmalta.

Turpeen käytön yleinen hyväksyttävyys on viime päivinä parantunut, mikä ei kuitenkaan vielä takaa turpeen saatavuutta. Toimialalla on vielä jäljellä kyvykkyyttä ja resursseja niin, että tuotannon haasteisiin voidaan vastata ja kotimaista turvetta tuottaa kustannustehokkaasti ja varastoida hyvin säilyviin aumoihin tuotantoalueille. Erityisen tärkeää tulevan lämmityskauden huoltovarmuuden kannalta on päästä hyödyntämään parin kuukauden päästä alkava turpeen nostosesonki mahdollisimman tehokkaasti. Maaliskuu on tulevan kesän nostosesonkiin varautumisen kannalta viimeinen mahdollinen kuukausi.

Yleinen taloudellinen huoli kriisin seurauksena on korkotason nousu ja Suomen maariskin nousu suhteessa NATO-maihin ja maihin, jotka eivät ole Venäjän välittömässä läheisyydessä. Tämä näkyy jo Suomen valtionlainojen korkotason muita EU-maita kovempana nousuna. Kohonneella maariskillä on negatiivinen vaikutus projektikehitykseen ja uusiin investointeihin.

Suomen energiakauppa Venäjän kanssa

Suomen energiakauppa Venäjän kanssa on lähes yksinomaan tuontia (nettotuonti vuonna 2020 n. 3,5 mrd €) ja pääosin fossiilista energiaa. Venäjän euromääräinen osuus kaikesta energiatuonnista on hieman yli 50 %.

Erilaisia kiinteitä tai nestemäisiä fossiilisia energiatuotteita Suomi toi vuonna 2020 n. 12,1 miljoonaa tonnia ja lisäksi n. 1,5 miljoonaa kuutiota maakaasua ja n. 3 TWh sähköä. Puupellettejä tuotiin Venäjältä n. 98 400 tonnia (n. 12 milj. €), muuta energiapuuta n. 142 000 tonnia (n. 4,2 milj. €) ja turvetta n. 29 200 tonnia (n. 0,7 milj. €). (Lähde: Tilastokeskus 2021, Energian tuonti ja vienti alkuperämittain 2020, päivitetty 20.12.2021).

Puupellettien euromääräisestä tuonnista Suomeen Venäjän osuus oli 84 % vuonna 2020. Turpeella vastaava luku oli 54 % ja muulla energiapuulla 27 %.

[Luken arvion mukaan](#) tuontipuun energian osuus kaikesta puuenergiasta oli yhteen laskettuna n. 19 %, kun huomioidaan ainespuulla tuotettu mustalipeä. Venäjän osuus kaikesta tuontipuumäärästä Suomeen oli 76 % vuonna 2020 ja [74 % vuonna 2021](#). Venäjän energiahaketta ja muita puupohjaisia energiatuotteita kuten jättepuuta ja pellettiä käytettiin 2020 reilut 5 TWh (n. 2,4 Mm³).

Venäjän Suomen kauppaedustusto kertoi [10.3.2022](#), että Venäjän teollisuus- ja kauppaministeriö on ehdottanut koivukuidun, koivuvaneritukin ja energiahakkeen viennin kieltämistä Venäjälle epäystävällisiin maihin. Kaikkiaan Suomeen tuotiin viime vuonna koivua raakapuuna 5,3 Mm³, haketta energiaksi ja teollisuuteen 4,3 Mm³, polttopuuta 0,14 Mm³ ja pellettejä 0,17 Mm³. Näistä Venäjän tuonnin osuus on erittäin suuri.

Vaikutukset EU-tasolla

Kaasun hankinnan monipuolistaminen

EU komissio antoi 8.3.2022 [REPowerEU tiedonannon](#), minkä tarkoituksena oli selvittää erityisesti, miten venäläistä putkikaasua voitaisiin korvata mahdollisimman paljon muilla lähteillä kuluvan vuoden aikana ja 2030 mennessä. Tiedonanto osoittaa, että EU:lla on tavoitteena lyhyellä aikavälillä siirtää valtaosa venäläisestä kaasunhankinnasta lisäkaasulla nykyisiä putkia pitkin Norjasta, Algeriasta ja Azerbaidzhanista sekä LNG:nä Qatarista, USA:sta, Egyptistä ja Länsi-Afrikasta nykyisten terminaalien kautta sekä investoimalla uusiin.

REPowerEU sisältää myös biometaanin merkittävän lisäystavoitteen (18 bcm, n.175 TWh) biometaanin tuotantoa vuoteen 2030 mennessä. Komissio painottaa maatalousperäisiä tähteitä ja jätteitä tavoiteltavina syöteraaka-aineina.

Vedylle asetetaan REPowerEU:ssa 2030 mennessä merkittävin rooli yhdessä LNG-hankinnan laajentamisen kanssa, jopa 50 bcm korvaamaan kaasua. Ilmeisesti vety katsottaisiin käytettäväksi nimenomaan vetynä, ei RFNBOna.

Huomattavaa on, että komissio ei tuo biokaasun lisäksi esille bioenergian lisäämistä ratkaisuna venäläisen kaasun korvaamiselle, vaikka merkittävä osa kaasusta käytetään teollisuudessa, missä puolestaan IEA ja muut ovat arvioineet olevan merkittävä potentiaali korvata nimenomaan maakaasua. [IEA:n tuoreessa arviossa](#) todettiin, että EU:n bioenergialla sähköä tuottavien laitosten käyttöaste on n. 50 % ja potentiaalia kasvattaa tuotantoa olisi kaikkiaan n. 50 TWh, mikäli kestävä biomassan tarjontaa ja kannustimia lisätään.

Politiikan tavoitteiden taistelu

Tilannetta yritetään käyttää eri suuntiin politiikanteossa. Näyttää siltä, että Parlamentissa ja Komissiossa katsotaan tällä hetkellä ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteiden olevan edelleen voimassa. Fit For 55 -paketin käsittely jatkuu. Tiedonannossa esitettiin vain harvoja väliaikaisia kevennyksiä.

Samaan aikaan Parlamentissa osa mepeistä esittää kiristettäviä tavoitteita uusiutuvan energian prosenttitavoitteelle nostettavaksi 40 % → 50 %:iin ja samoin energiatehokkuustavoitteen kiristämistä. Suomessa on perinteisesti katsottu, että erilliset

tavoitteet sotkevat markkinasignaaleja ja päästökaupan tulisi asettaa tavoitetaso, joka täytetään sopivimmilla tavoilla. Energiatehokkuusvaatimuksen kasvattaminen voi puolestaan heikentää esimerkiksi PtX-hankkeiden kiinnostavuutta.

Saksassa tilanne näytti ensin aiheuttavan historiallisen suunnanmuutoksen niin, että ydinvoiman alasajo olisi siirretty vuosilla eteenpäin. Maan puna-viher-liberaali koalitionhallitus kuitenkin päätti, että loputkin kolme ydinvoimalaa lopettavat vuoden 2022 loppuun mennessä toimintansa. Samalla päätettiin nopeasti rakentaa LNG-terminaali Pohjanmeren rannalle lähelle Hampuria sekä kiihdyttää ”Tesla-nopeuteen” päästöttömän energian rakentamista. Belgiassa näytetään sen sijaan päätyvän jatkamaan seitsemän ydinvoimalan käyttöikää suunniteltua 2025 pidemmälle Ukrainan tilanteen takia. Belgia oli tarkoitus rakentaa suljettavat yksiköt kaasuvoimaa korvaamaan.

Bioenergian kasvun haasteet lähivuosina

Venäjän, Valkovenäjän ja Ukrainan alueilta Eurooppaan tuotavien puutavaran ja maatalousperäisten energiatuotteiden yhteenlaskettu vaikutus on varsin merkittävä. Maat tuovat EU-alueelle suoraan pellettinä energiaa 10 TWh:n edestä. Lisäksi puutavaran sivutuotteina sekä suoraan energiahakkeena Eurooppaan tuodaan vähintään saman verran bioenergiajakeita.

Saksa, Itävalta ja Ranska ovat kansallisten järjestöjensä mukaan kasvattamassa voimakkaasti bioenergian käyttöä, varsinkin pellettien. Tätä ovat edistäneet tavoitteet öljystä eroon pääsemiseen ja nyt viimeisen vuoden aikana korkea maakaasun ja sähkön hinta. Venäjän kriisin tuleminen päälle samaan aikaan on muun muassa Itävallassa aiheuttanut voimakkaita poliittisia pyrkimyksiä panostaa samanaikaisesti venäläisestä kaasusta ja fossiilisesta öljystä irrottautumiseen vuoteen 2025 mennessä.

Baltiassa Liettua on jo aiemmin siirtynyt pitkälti pois venäläisestä energiasta. Latviassa on nähty merkkejä nopeutetusta siirtymästä. Baltian maat myös rajoittivat viikolla 9 sähköntuonnin Venäjältä turvallisuusriskin minimoimiseksi maksimissaan 300 MW:iin.

Vaikutukset Suomessa

Kiinteät biopolttoaineet

Vuoden 2021 puun energiakäytön ennakkotiedot julkaistaan 22.3.2022.

Kiinteän puun markkinoilla kaupan kohteena on useita puupolttoaineita: Metsäteollisuuden sivuvirtoja, joita ei tarvita omaan käyttöön tuotantopaikalla myydään energiateollisuuden käyttöön. Niitä on kaiken kaikkiaan käytetty vuosien 2016–2020 aikana tasaisesti 10,4–11,7 Mm³.

Metsähakkeita tuotetaan kysynnän perusteella ja korjataan metsistä tai jätetään korjaamatta riippuen kannattavuudesta. Hakkeen käyttö on ollut 7,2–7,6 Mm³ 2016–2020. Tuontihakkeen osuus on kasvanut nopeasti ja oli 1,8 Mm³ 2020. Tuontipuun määrä on kasvanut, vaikka hakkeen kokonaismäärän käyttö ei ole kasvanut. Kotimaisen hakkeen käyttömäärä on siis laskenut vuoteen 2020, mutta ennakkotietojen perusteella on syytä olettaa, että tilanne muuttui 2021.

Metsähaketta tuotetaan päätehakkuiden ja harvennusten yhteydessä arvokkaimpien tavaralajien ohella myyjien ja ostajien puunmyyntisopimusten mukaan. Silloin kyseessä on hakkuutähteet ja ainespuuksi kelpaamattoman puun korjuu metsänomistajan omaan tarpeeseen, leimikon ostajan käyttöön tai välitettäväksi eteenpäin energiapuutoimituksiin erikoistuneille yhtiölle. Hakkuutähdehakkeen osuus on noin 40 % hakkeen määrästä. Järeää teollisuudelle kelpaamatonta runkopuuta käytetään noin 5 % kokonaismäärästä. Tässä määrässä voi olla jonkin verran tuontipuuta.

Tärkein hakeraaka-aine on pienpuu (55 %), johon kuuluu karsimaton kokopuu, karsittu rankapuu ja kuitupuun kokoinen puu. Tuontihake on luokiteltu käytännössä pienpuuksi. Tärkein kotimainen lähde ovat energiapuuharvennukset, jotka myös muodostavat tärkeimmän kasvupotentiaalin. Arviolta korkeintaan 1,7 Mm³ on Kemera -kohteiden puuta.

Kantopuun osuus on enää marginaalinen, mutta muodostaa huomattavan potentiaalin, kun kysyntä kasvaa. Kantopuuta on otettu talteen ennen kaikkea maankäytön muutoksen kohteista ja sitä oli enää 3 prosenttia kokonaiskäytöstä vuonna 2020. Kantopuuta on käytetty enimmillään 1,2 Mm³ 2013.

Pellettiä käytettiin 0,6 TWh vuonna 2020. Suomi on ollut 2020 alkaen pellettien nettotuoja.

Viime vuoden tietoja on rajoitetusti saatavana, mutta Energiateollisuuden ennakkotietojen mukaan sekä hakkeen että sivutuotepuun käyttö kasvoi selvästi kaukolämmön tuotannossa ja siihen liittyvässä sähköntuotannossa. Turpeen käyttö väheni.

Viime vuosi oli selvästi kylmempi kuin edelliset vuodet. Samalla puupolttoainemarkkinat ovat toimineet melko hyvin ja sopeutuneet uuteen markkinatilanteeseen 2021 aikana ilman kasvavaa hakkeen tuontia. Energiapuun myynti metsistä on lisääntynyt, korjuumäärät ovat kasvaneet ja sivutuotteita on ollut markkinoilla entistä enemmän.

Markkinanäkymät ja toimenpiteet

Useat suomalaiset toimijat olivat jo ennen 10.3.2022 ilmoitettua vientikieltoa ilmoittaneet luopuvansa puun tuonnista Venäjältä. Siten Venäjän vientikiellon merkitys voidaan arvioida vähäiseksi samalla, kun itse Ukrainan kriisin vaikutus on merkittävä.

Venäjän puupolttoaineen korvaaminen kotimaisella ja muiden maiden tuontihakkeella on mahdollista. Tuonnin lisääminen Baltiasta tai muualta on kuitenkin kiristävässä kilpailutilanteessa haastavaa. Ruotsissa odotetaan jälleen kerran huomattavia kaarnakuoriaistuhjoja.

Kotimaisen hakkeen hankinnan lisääminen tuonnin verran onnistuu teollisuuden suhdanteista riippumatta ennen kaikkea nuorten harvennusmetsien pienpuulla. Pienpuuhakkeen määrän kaksinkertaistaminen melko nopeasti on mahdollista. Se vaatii pienpuun Kemera-keruutuen ehtojen parantamisen ja keruutuen jatkamisen 2023 jälkeen sekä muidenkin ensiharvennusrästien purkamista (kaikki rästit yhteensä ovat yli miljoona hehtaaria).

Lyhyellä aikavälillä meneillään oleva työtaistelu on vapauttanut korjuukapasiteettia ja kuitupuuta muiden ostajien käyttöön. Korjuukapasiteetti energiapuuharvennuksia varten riippuu ennen kaikkea koneyrittämisen markkinatilanteesta ja energiapuuharvennusten houkuttelevuudesta.

Miten pienempää puuta korjataan, sitä enemmän tarvitaan korjuukapasiteettia. Ainespuun korjuu on ollut vakaampi toimintaympäristö kuin energiapuun korjuu. Haketus ja kuljetus ovat kotimaisen hakkeen osalta olleet haastavampia tuonnin ja kasvavan terminaalihaketuksen takia. Vakaan toimintaympäristön luominen on energiapuun hankinnan kannalta ensisijaisen tärkeää.

Kantopuu on selvästi parempi ylivuotisen säilyvyyden kannalta verrattuna muuhun puupohjaiseen raaka-aineeseen. Kantojen maltillinen lisäkäyttö voi olla tärkeä osakomponentti polttoainehuollossa 2020-luvulla.

Nestemäiset biopolttoaineet

Nestemäisten biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotanto ei ole riippuvaista Venäjän tuonnista. Nouseva fossiilisen polttoaineen hinta parantaa biopolttoaineiden ja muiden uusiutuvien energiamuotojen kilpailukykyä ja vähentää tuen tarvetta.

Biopolttoaineiden määrän sanelee jakeluvolvoite, joka käytännössä samalla on biopolttoaineiden sekä minimi- että maksimikäyttö. Käyttömäärä on siis suoraan suhteessa käytettyyn polttoainemäärään. Nestemäisten biopolttoaineiden ja biokaasun jakeluvolvoite nousee voimassa olevien säädösten mukaan 30 prosenttiin 2030 ja lämmitysöljyn ja työkoneiden jakeluvolvoite nousee 10 prosenttiin vuoteen 2030.

Sähköautojen määrän kasvu vähentää tarvittavan polttoaineen määrää, eikä biopolttoaineen tarve jakeluvolvoitteen perusteella nouse samaa tahtia kuin prosentti nousee.

Lämmityskäytössä käyttö kasvaa hitaasti 10 prosenttiin vuoteen 2030 samalla kuin öljyn lämmityskäyttö kokonaisuudessaan alenee.

Markkinanäkymät ja toimenpiteet

Suomessa tuotetaan reilut 500 000 t biopolttoaineita, kun nestemäisten liikennepolttoaineiden (ml. työkoneet) käyttömäärä on reilut 4 miljoonaa tonnia. Tuotanto Suomessa voi kasvaa muutamalla sadalla tonnilla lähivuosina, *kun ja jos suunnitellut kotimaan hankkeet toteutuvat (350 000 t).*

Uudessa maailmanmarkkinatilanteessa tulee lisätä biopohjaisen polttoaineen tuotantoa ja sen seurauksena kilpailu raaka-aineista kiristyy.

Kotimaisia biopolttoaineiden ja jakeluvolvoitteeseen kuuluvan biokaasun tuotannon hankkeita on syytä kiirehtiä, poistaa pullonkaulat luvituksessa ja varmistaa vakaa

toimintaympäristö. Tämä lienee selvää etenkin, kun päästöjä halutaan vähentää entisestään.

Biokaasu

Fossiilisen kaasun kallistumisen on arvioitu parantavan biokaasun ja muiden uusiutuviin pohjautuvien kaasujen kysyntää sekä kilpailukykyä. REPowerEU kannustaa vahvasti biokaasun lisäämiseen Euroopassa, mutta selvillä ei ole, mitkä ovat käytännön toimet tämän aikaan saamiseksi. Mahdollinen kannustin nesteytetyn biokaasun (LBG) lisääntymiselle voi olla maakaasun käytön siirtyminen venäläisestä putkikaasusta LNG-terminaalien kautta käyttöön otettuun kaasuun.

Liikennettä käsittelevässä tilaisuudessa ministeri Harakka [esitti 11.3.](#), että kaikki maakaasu tulisi korvata biokaasulla. Lausunto viittaa ilmeisesti kaikkeen liikenteessä käytettävään kaasuun. Maakaasua käytettiin liikenteessä [0,23 TWh vuonna 2020](#). Biokaasun kokonaiskäyttö Suomessa on ollut n. 1 TWh tasolla, kun kaukolämmön tuotannossa maakaasulla tuotettiin lämpöä n. [4,7 TWh](#) viime vuonna. Sähköä maakaasulla tehtiin [3,4 TWh](#) 2021.

Energiaturve

Vielä tammikuussa [totesimme](#) energiaturvevarastojen huetessa ennakoitua nopeammin, että niiden täydentymiseen ei ole näkymää. Venäjän hyökkäys Ukrainaan muutti kuitenkin muutamassa päivässä tilanteen. Sodan luomassa epävarmuudessa ja puun tuonnin loppuessa itänaapurista on huolto- ja toimitusvarmuutta [tavoiteltava Suomessa myös turpeella](#).

Suomi on ajanut aktiivisesti turpeen käyttöä ja tuotantoa alas. Turpeen huolto- ja toimitusvarmuusmerkityksestä on puhuttu lähinnä sivulauseissa samaan aikaan, kun ala on supistunut hallitsemattomasti päästöoikeuden hinnan nopean nousun ja kansallisten päätösten seurauksena. Turpeen käytön yleinen hyväksyttävyys on kuitenkin viime päivinä parantunut, mikä ei kuitenkaan vielä takaa turpeen saatavuutta. Alan ahdinko on vähentänyt tuotantokapasiteettia – yrittäjien, työntekijöiden ja työkoneiden määriä sekä pinta-aloja - merkittävästi. Kuitenkin toimialalla on vielä jäljellä kyvykkyyttä ja resursseja niin, että tuotannon haasteisiin voidaan vastata ja kotimaista turvetta tässä akuutissa

tilanteessa tuottaa kustannustehokkaasti ja varastoida hyvin säilyviin aumoihin tuotantoalueille.

Erityisen tärkeää tulevan lämmityskauden huoltovarmuuden kannalta on päästä hyödyntämään parin kuukauden päästä alkava turpeen nostosesonki mahdollisimman tehokkaasti. Maaliskuu on tulevan kesän nostosesonkiin varautumisen kannalta viimeinen mahdollinen kuukausi. Vahvaan liikkeelle lähtöön - koneiden huoltoon, alueiden kunnostamiseen ja työvoiman rekrytoimiseen – yrityksiä kannustaa, jos turvetuotannolle pystytään luomaan uskottava näkymä myös tämän kesän jälkeiselle ajalle. Kun toimiala on supistunut kolmannekseen kolmessa vuodessa, niin kysyntänäkymää on oltava useammaksi vuodeksi eteenpäin, jotta akuuttiin haasteeseen voitaisiin parhaiten vastata. Energiaturpeella voidaan helpottaa puun polttoon Ukrainan sodan takia lisääntyvää painetta. Lisäksi kotimaista kasvu- ja kuiviketurvetta tarvitaan nyt korostetusti ruokaturvan ylläpitämiseksi. Keinoja turpeen pitämiseksi energiapaletissa energiapuun rinnalla ja tukemassa kotimaisen puun käyttöä korkean arvonlisän puutuotteisiin on kyllä löydettävissä nopeastikin veroratkaisuista, huoltovarmuusvarastojen ostamisesta ja tuotantokapasiteetin ylläpidosta sekä jo päätetyn turvetuotantokaluston romutuspalkkion ja esitetyn luopumistuen lykkäämisestä. Sen sijaan erilaiset päästökauppaan liittyvät kompensatiot näyttävät tässä vaiheessa haasteellisemmalta.

Turvetuotantoon ympäristöluvitettua alaa on reilut 50 000 ha Suomen noin 9 miljoonasta turvemaasektarista. Viime vuoden lopun tilanteessa energiaturpeen kysynnän vähentymisen vuoksi ”levossa” eli tilapäisesti poissa tuotannosta oli 20 000 ha tuotantoalaa ja jälkihoitovaiheessa reilut 16 000 ha odottamassa siirtymistä seuraavaan maankäyttöön. Ennakkotietojen mukaan viime vuonna turpeella katettiin vajaat 3 % Suomen energiankulutuksesta.